

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XV. De Miraculis Antichristi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

CAPVT XV.

De miraculis Antichristi.

DE MIRACVLIS Antichristi tria habetur in Scripturis. Primò, multa miracula eum facturum. Secundò, qualia illa erunt. Tertiò, ponuntur tria exempla. Miracula facturum Antichristum, docet Apostolus 2. Thess. 2. *Cuius est, inquit, aduentus secundum operationem Satanae in signis & prodigiis.* Et Dominus in Euangelio, Matth. 24. *Dabunt signa & prodigia magna, ut in errorem inducantur, si fieri potest, etiam electi.* Dabunt, inquit, non dabit. Quia non solus Antichristus, sed etiam ministri eius signa facient. Adeò, vt B. Gregorius dicat libro 14. moral. cap. 12. etiam tortores ipsorum sanctorum Martyrum, tunc prodigia & signa facturos. Denique Apocal. 13. *Et fecit signa magna in conspectu hominum.* Qualia erunt, explicat Paulus 2. Thessal. 2. vno verbo dicens, fore mendacia: *In omni virtute, inquit, & signis, & prodigiis mendacibus.*

Porro mendacia signa erunt ratione omnium causarum, finalis, efficientis, materiae, & formae. Finis enim eorum miraculorum erit, ostendere Antichristum esse Deum, & Messiam; quod erit perniciosissimum mendacium. Chrysostomus in hunc locum docet, mendacia vocari ea miracula, quae mendacium inducent. Et Ambrosius in hunc etiam locum docet, finem miraculorum Antichristi futurum, vt se probent Deum, sicut Christus noster veris miraculis diuinitatem suam demonstrauit.

Deinde, vocantur mendacia signa ab efficiente; nam causa efficiens principalis erit pater mendacij; id est, Diabolus. Sic enim ait Apostolus: *Cuius est aduentus secundum operationem Satanae.* Et omnes Patres asserunt, Antichristum futurum insignem Magum; immò Diabolum ab ipsa conceptione, vel saltem ab infantia in Antichristo habiturum, & per eum signa perpetraturum. CYRILLVS catechesi 15. vbi dixerat, Antichristum futurum Magum, & veneficiis, incarnationibus, ac malis artibus instructissimum, indicat; miracula illius dici mendacia, quia à patre mendaciorum proficiunt.

Erant

Erunt etiam mendacia multa ex illis, ratione materiae; quia erunt phantastica & praestigia quaedam, ut Cyrillus, ubi supra, & Theodoretus in hunc locum docent. Videbitur enim excitare mortuos, & sanare aegrotos, sed illusiones Daemonum erunt; non verae excitationes, aut sanitates. Propter quod in Apocalypsi cap. 13. dicitur Antichristus facturum miracula in conspectu hominum; id est, apparentia, & deludentia conspectum hominum; non solida & vera, ut Aretas in eum locum annotavit.

Denique, erunt quaedam ex illis mendacia ratione formae, licet vera ratione materiae; quia interdum res veras operabitur, sed quae non superabunt vires totius naturae; & ideo non vera miracula erunt formaliter. Vera enim miracula sola dicuntur illa, quae a solo Deo fieri possunt; id est, quae non habent causas naturales, neque occultas, neque manifestas. Et ideo non solum in conspectu hominum, sed etiam in conspectu Demonum & Angelorum sunt mirabilia. At miracula Antichristi habebunt omnia causas naturales, sed hominibus occultas.

Exempla miraculorum Antichristi tria ponuntur Apocalypsis 13. Vnum, quod ignem de caelo descendere faciet. Alterum, quod faciet ut imago bestiae loquatur. Tertium, quod finget se mori, & resurgere. Propter quod miraculum praecipue, totus fere mundus eum admirabitur. Ex quibus miraculis duo priora erunt vera, ratione materiae; non ratione formae; tertium autem nullo modo.

Posset autem obiici contra haec, quia non videntur haec omnia miracula posse tribui Antichristo. Nam Ioannes in eo loco duas bestias introducit; Vnam, quae habet capita septem, & cuius vnum caput visum est mori & resurgere; Alteram minorem, quae fecit ignem de caelo descendere, & imaginem loqui. Si ergo Antichristus erit prior bestia, non ei tribuuntur duo illa miracula de igne & de imagine: Si erit posterior bestia, non potest ei tribui miraculum resurrectionis.

RESPONDEO; priorem bestiam significare vel Romanum Imperium, vel multitudinem impiorum, ut supra diximus: vnum autem, id est, praecipuum eius caput, quod visum est mori & resurgere, esse Antichristum. Erit enim Antichristus supremum & vltimum caput impiorum; & est vltimus

Rex, qui Imperium Romanum tenebit, tamen sine nomine Romani Imperatoris. Et hoc fictum miraculum resurrectionis, etiam omnino tribuendum Antichristo, docent Primasius, Beda, Haymo, Richardus, Rupertus, & Anselmus, in hunc locum, & Gregorius lib. II. epist. 3. quod est notandum contra Lyranum, qui exponit hoc de filio quodam Cosdroæ Regis Persarum, quem esse fingit in quodam conflictu vulneratum, & tamen non occisum. Nec enim vlla historia probata tale aliquid refert de filio Cosdroæ; neque potest filio Cosdroæ convenire, quod sequitur in Apocalypsi: *Et admirata est vniuersa terra post bestiam dicens; Quis similis bestie?*

Porro posterior illa bestia in Apocalypsi secundum Rupertum significat eundem Antichristum. Idem enim Antichristus per duas bestias exprimitur, per vnā, ratione regni potentie & tyrannidis, qua coget homines violenter; per alteram, ratione magicæ artis, qua callidè homines seducet. Ac secundum Richardum & Anselmum, & alios, posterior bestia significat prædicatores Antichristi, qui miraculis ostendere conabuntur, Antichristum verum esse Messiam. Itaque hæc omnia miracula, erunt vel Antichristi, vel ministrorum eius. Hinc sequitur, Pontificem non esse Antichristum; namquam enim vllus Pontifex finxit se mori & resurgere; nec vel ipse, vel vllus eius minister fecit ignem de cælo descendere, vel imaginem loqui.

At obiiciunt Magdeburgenses Cent. I. lib. 2. cap. 4. col. 436. Miracula mendacia multa facta esse à Pontificiis: *Quæ sunt, inquit, visiones animarum fabularum de purgatorio, & petentium Missas pro se celebrari, & sanitates morborum; quæ acciderunt colentibus statuas, aut videntibus Sanctis.*

RESPONDEO inprimis; non sunt ista miracula quæ Antichristum facturum scribit Ioannes; sed mori, & resurgere, ignem de cælo demittere, dare imagini vim loquendi. Ostendant ergo, ista facta esse à Pontifice, vel Pontificiis. Deinde illa tria genera miraculorum fuerunt in Ecclesia vilitata ante id tempus, quo aduersarij Antichristum apparuisse dicunt. Scribit enim beatus Gregorius lib. 4. Dialog. cap. 40. Paschasij Diaconi, qui vixerat tempore Symmachi Papæ, circa annum Domini CCCC. animam apparuisse sancto Ger-

mano

mano Capuano Episcopo; ac, ut pro se oraret, petiisse, ut à purgatorij tormentis liberaretur. Certè hoc miraculum contigit centum annis antequam Antichristus apparuerat, ex sentètia omnium hæreticorum huius temporis. Nemo enim ponit aduentum Antichristi, nisi post annum D C. & Gregorij I. obitum. Idem Gregorius refert de aliis apparitionibus animarum, Missas petentium, eodem lib. 4. cap. 55.

De miraculis sanitarum propter imaginũ venerationem, exstat exemplum apud Eusebium, lib. 7. hist. cap. 14. vbi refert ab ea muliere, quam Dominus curauit à sanguinis fluxu, statuam æream Saluatori erectam; herbam autem quandam sub ipsa statua nasci consueuisse, quæ vbi creuisset vsque ad fimbrias imaginis, eamque attigisset, omnium malorum genera curabat. Quo miraculo euidenter est, Deum approbare voluisse sacrarum imaginum cultum.

De sanitaribus concessis diuinitus iis, qui Sanctis aliquid vouerant, sunt innumerabilia apud veteres testimonia, sed insigne testimonium exstat apud Theodoretum, qui lib. 8. ad Græcos, qui est de Martyribus, scribit, suo tempore templa Martyrum fuisse plena tabellis vel simulacris manuum, pedum, oculorum, capitum, & ceterorum humanorum membrorum; quibus indicabantur varia dona sanitarum, quæ homines rei votorum à sanctis Martyribus acceperant.

CAPVT XVI.

De regno & præliis Antichristi.

DE REGNO & præliis Antichristi, quatuor in Scripturis legitur. **PRIMO**, Antichristum ex humillimo loco prodeuntem per fraudes & dolos regnum Iudæorum adepturum. **SECUNDO**, pugnaturum, cum tribus Regibus, nimirum Ægypti, Lybiæ, atque Æthiopiæ; & eorum regna, illis deuictis, occupaturum. **TERTIO**, subacturum sibi alios septem Reges, & eo modo Monarcham totius mundi euasurum. **QUARTO**, cum innumerabili exercitu toto orbe Christianos persequuturum, & hoc esse prælium Gog & Magog. Quorum omnium cum nihil in Pontificem Romanum conueniat, sequitur manifestè, cum Antichristum nullo modo vocari posse.

ccc 5

De